

Czwartek, 12 maja 2011 r.

- uwzględniając decyzję nr 1622/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającą działanie Wspólnoty na rzecz obchodów „Europejskiej Stolicy Kultury” w latach 2007–2019 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając protokół ustaleń ustanawiający zasady i warunki pełnego uczestnictwa Bośni i Hercegowiny w programie Kultura 2007–2013 podpisany w dniu 21 grudnia 2010 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
 - A. mając na uwadze, że działanie Wspólnoty zatytułowane „Europejska Stolica Kultury” ustanowiono w celu podkreślenia bogactwa i zróżnicowania kultur europejskich oraz ich wspólnych cech, jak również wspierania szerszego wzajemnego zrozumienia między obywatelami europejskimi,
 - B. mając na uwadze, że wspomniana wyżej decyzja ustanawiająca działanie Wspólnoty na rzecz obchodów „Europejskiej Stolicy Kultury” w latach 2007–2019 obecnie ma zastosowanie wyłącznie do państw członkowskich UE,
 - C. mając na uwadze, że miasta w europejskich państwach trzecich kilkakrotnie miały możliwość zdobycia tytułu Europejskiej Stolicy Kultury,
 - D. mając na uwadze, że Sarajewo zajmuje szczególne miejsce w historii i kulturze Europy oraz że w 2014 r. będzie obchodziło rocznicę wielu ważnych wydarzeń,
 - E. mając na uwadze, że rada miejska Sarajewa i lokalne podmioty prowadzące działalność kulturalną rozpoczęły szeroko zakrojone przygotowania w związku ze zgłoszeniem miasta jako kandydata do tytułu Europejskiej Stolicy Kultury,
1. wzywa Radę do przyznania Sarajewu w drodze wyjątku tytułu Europejskiej Stolicy Kultury w 2014 r.;
 2. uważa, że byłby to ważny krok w kierunku wyjścia poza dawne europejskie podziały i zaprezentowania nowej Europy poprzez przyznanie tytułu Europejskiej Stolicy Kultury miastu, które było miejscem tak tragicznych wydarzeń w XX wieku;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Komitetowi Regionów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 3.11.2006, s. 1.

Sri Lanka: działania w następstwie sprawozdania ONZ

P7_TA(2011)0242

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie sytuacji w Sri Lance

(2012/C 377 E/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając raport z dnia 31 marca 2011 r. przygotowany przez zespół ekspertów do spraw odpowiedzialności w Sri Lance powołany przy Sekretarzu Generalnym ONZ,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ z dnia 25 kwietnia 2011 r. w sprawie publikacji raportu zespołu ekspertów w sprawie Sri Lanki,

Czwartek, 12 maja 2011 r.

- uwzględniając konwencje, których Sri Lanka jest stroną i na mocy których jest zobowiązana do zbadania zarzutów pogwałcenia międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka oraz do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności,
 - uwzględniając oświadczenie złożone w dniu 1 lipca 2010 r. w imieniu Unii Europejskiej przez wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dotyczące powołania zespołu ekspertów ONZ do spraw odpowiedzialności w Sri Lance,
 - uwzględniając oświadczenie złożone w dniu 10 maja 2011 r. przez wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel dotyczące raportu zespołu ekspertów do spraw odpowiedzialności w Sri Lance powołanego przy Sekretarzu Generalnym ONZ,
 - uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Sri Lanki z dni: 5 lutego 2009 r. ⁽¹⁾, 12 marca 2009 r. ⁽²⁾ i 22 października 2009 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając drugi protokół dodatkowy do czwartej konwencji genewskiej dotyczący ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wraz z kapitulacją Tygrysów Wyzwolenia Tamińskiego Ilamu (LTTE) i śmiercią ich przywódcy w maju 2009 r. zakończył się długotrwały konflikt w Sri Lance; mając na uwadze, że w momencie zakończenia konfliktu bardzo wielu obywateli Sri Lanki znajdowało się w sytuacji przesiedleńców wewnętrznych, zwłaszcza na północy kraju,
- B. mając na uwadze, że według szacunków w ostatnich miesiącach konfliktu w wyniku intensywnych walk na obszarach cywilnych tysiące osób cywilnych poniosło śmierć lub odniosło obrażenia,
- C. mając na uwadze, że w dniu 23 maja 2009 r. podczas wizyty Ban Ki-moona w Sri Lance wkrótce po zakończeniu konfliktu prezydent Mahinda Rajapaksa i Ban Ki-moon wydali wspólne oświadczenie, w którym sekretarz generalny ONZ podkreślił znaczenie procesu rozliczenia winnych, a rząd Sri Lanki zgodził się podjąć kroki w celu wyjaśnienia zarzutów naruszenia praw wojny,
- D. mając na uwadze, że w dniu 15 maja 2010 r. rząd Sri Lanki powołał ośmioosobową komisję w celu wyciągnięcia wniosków i do spraw pojednania (LLRC), aby zbadała wydarzenia w Sri Lance w okresie od lutego 2002 r. do maja 2009 r. i zadbała o rozwiązanie kwestii odpowiedzialności oraz o sprawiedliwość i pojednanie w kraju,
- E. mając na uwadze, że w dniu 22 czerwca 2010 r. sekretarz generalny ONZ ogłosił powołanie zespołu ekspertów, aby doradzał mu w kwestiach odpowiedzialności w związku z zarzutami pogwałcenia międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka w ostatnich fazach konfliktu w Sri Lance,
- F. mając na uwadze, że w opublikowanym w dniu 25 kwietnia 2011 r. raporcie ONZ stwierdzono istnienie wiarygodnych zarzutów, że zarówno siły rządowe, jak i LTTE prowadziły działania zbrojne z rażącym lekceważeniem ochrony, praw, dobra i życia osób cywilnych oraz bez poszanowania norm prawa międzynarodowego,
- G. mając na uwadze, że w ostatnich fazach konfliktu społeczność międzynarodowa wielokrotnie apelowała do rządu Sri Lanki o umożliwienie międzynarodowym obserwatorom wjazdu do kraju w celu monitorowania sytuacji humanitarnej ludności cywilnej dotkniętej walkami,
- H. mając na uwadze, że zespół stwierdził również, iż prawie dwa lata po zakończeniu wojny działania Sri Lanki zdecydowanie odbiegają od międzynarodowych norm w zakresie odpowiedzialności,

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 141.

⁽²⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 127.

⁽³⁾ Dz.U. C 265 E z 30.9.2010, s. 29.

Czwartek, 12 maja 2011 r.

1. wyraża zaniepokojenie poważnym charakterem zarzutów w raporcie ONZ; podkreśla, że zanim możliwe będzie osiągnięcie trwałego pojednania w Sri Lance, zarzuty te oraz kwestia odpowiedzialności muszą zostać odpowiednio wyjaśnione;
2. przyjmuje do wiadomości ustalenia zespołu, że istnieją wiarygodne domniemania wskazujące – w przypadku ich udowodnienia – na szeroki zakres poważnego naruszenia zarówno przez rząd Sri Lanki, jak i LTTE międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowych praw człowieka, a niektóre z przypadków tego naruszenia można uznać za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości;
3. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę sekretarza generalnego ONZ polegającą na powołaniu zespołu ekspertów do spraw odpowiedzialności w Sri Lance w związku z zarzutami pogwałcenia międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka w ostatnich fazach konfliktu zbrojnego;
4. wyraża uznanie dla Ban Ki-moona za publikację raportu w dniu 25 kwietnia 2011 r.;
5. podkreśla, że zaangażowanie w kwestie praw człowieka i odpowiedzialności stanowiło kluczowy punkt wspólnego oświadczenia wydanego przez prezydenta Sri Lanki i sekretarza generalnego ONZ w dniu 23 maja 2009 r.;
6. z zadowoleniem przyjmuje decyzję sekretarza generalnego ONZ w sprawie pozytywnego odzewu na zalecenie zespołu dotyczące dokonania przeglądu działań ONZ w zakresie realizacji jej mandatu humanitarnego i ochrony podczas wojny w Sri Lance, zwłaszcza w ostatnich fazach konfliktu; zauważa, że zespół ekspertów zalecił, aby sekretarz generalny ONZ niezwłocznie podjął działania w celu stworzenia niezależnego mechanizmu międzynarodowego, jednak sekretarz został poinformowany, że będzie wymagało to zgody kraju przyjmującego lub decyzji państw członkowskich na odpowiednim forum międzyrządowym;
7. uważa, że w interesie sprawiedliwości i pojednania w Sri Lance leży, aby zarzuty zawarte w raporcie zespołu ekspertów ONZ stanowiły podstawę do przeprowadzenia pełnego, bezstronnego i przejrzystego dochodzenia; zachęca rząd Sri Lanki do udzielenia konstruktywnej odpowiedzi na zalecenia panelu ekspertów;
8. z troską przyjmuje niepokojący brak niezawisłości sądownictwa, które mogłoby odegrać rolę uzupełniającą wobec niezależnego organu dochodzeniowego; wzywa rząd Sri Lanki do zapewnienia sprawiedliwej restytucji i karania;
9. apeluje do rządu Sri Lanki, aby zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi i w celu usprawnienia procesu rozliczania winnych w kraju, wniósł swój wkład w już podejmowane działania na rzecz wszechstronnego pojednania;
10. odnotowuje w związku z tym, że rząd Sri Lanki powołał komisję w celu wyciągnięcia wniosków i do spraw pojednania (LLRC); wzywa komisję LLRC, aby poważnie wzięła pod uwagę raport ONZ; zauważa, że w oparciu o swoje ustalenia komisja LLRC ma prawo zwrócić się do Prokuratora Generalnego Sri Lanki o wszczęcie postępowania karnego;
11. apeluje o rozliczenie zarówno LTTE, jak i rządu Sri Lanki z zarzutów pogwałcenia międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka;
12. wzywa rząd Sri Lanki do wdrożenia zaleceń zespołu, począwszy od „działań natychmiastowych”, oraz do niezwłocznego rozpoczęcia rzeczywistego dochodzenia w sprawie pogwałcenia międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka dokonanego rzekomo przez obie strony konfliktu zbrojnego;
13. apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel, do Rady i Komisji o wsparcie dalszych wysiłków służących wzmocnieniu procesu rozliczania winnych w Sri Lance i o poparcie raportu ONZ;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

14. wzywa rząd Sri Lanki, aby podjął działania służące rozwiązaniu rzeczywistych problemów politycznych, gospodarczych i społecznych budzących niepokój i zainteresowanie ludności tamilskiej; wzywa zatem rząd Sri Lanki, aby przyjął aktywne środki prowadzące do decentralizacji politycznej oraz aby zachęcał do rekrutacji ludności tamilskiej do administracji rządowej, policji oraz wojska, tak by dać Tamilom poczucie pewności oraz by uznali oni klęskę LTTE za wyzwolenie i oczekiwali jasnej, pomyślnej przyszłości, oferującej im warunki identyczne z warunkami syngaleskich współobywateli;

15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz prezydentowi, rządowi i parlamentowi Sri Lanki.

Azerbejdżan

P7_TA(2011)0243

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie Azerbejdżanu

(2012/C 377 E/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swe poprzednie rezolucje w sprawie Azerbejdżanu, w szczególności rezolucję z dnia 17 grudnia 2009 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję z 20 maja 2010 r. w sprawie potrzeby ustanowienia strategii UE dotyczącej Kaukazu Południowego ⁽²⁾, rezolucję z 7 kwietnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa – wymiaru wschodniego ⁽³⁾ i rezolucję z 20 stycznia 2011 r. w sprawie strategii UE dla regionu Morza Czarnego ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika komisarza ds. rozszerzenia i polityki sąsiedztwa z dnia 18 kwietnia 2011 r. oraz oświadczenie wygłoszone przez biuro przedstawicielstwa UE w Baku w dniu 10 marca 2011 r.,
 - uwzględniając wnioski z posiedzenia ministrów spraw zagranicznych Partnerstwa Wschodniego z dnia 13 grudnia 2010 r.,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy pomiędzy WE a Azerbejdżanem, która weszła w życie 1 lipca 1999 r.,
 - uwzględniając oświadczenia przedstawiciela OBWE ds. wolności mediów z 10 i 28 marca 2011 r. w sprawie ataków na dziennikarzy,
 - uwzględniając sprawozdanie misji obserwacji wyborów ODHIR na temat wyborów parlamentarnych, które odbyły się dnia 7 listopada 2010 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Azerbejdżan bierze aktywny udział w działaniach podejmowanych w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa oraz w Partnerstwie Wschodnim i zobowiązał się do poszanowania demokracji, praw człowieka i przestrzegania zasad praworządności, które są podstawowymi wartościami powyższych inicjatyw,
- B. mając na uwadze, że w dniu 15 lipca 2010 r. rozpoczęto negocjacje umowy o stowarzyszeniu UE-Azerbejdżan opartej na wspólnym zobowiązaniu do przestrzegania zbioru wspólnych wartości, obejmującej szereg dziedzin, w tym dialog polityczny, sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo, a także handel i współpracę w zakresie polityki sektorowej,

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 E z 22.10.2010, s. 27.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0193.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0153.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0025.